

Hoogstens kan zij uit utiliteitsoverwegingen zich in het onderhouden van min of meer officiële relaties – zoals het uitnodigen tot academische plechtigheden – beperken tot wat qua omvang en gebleken levensvatbaarheid voor representatief moet worden gehouden. Meer dan het onderhouden van goede betrekkingen is de dusgenaamde „erkenning” echter niet.

Intussen is het onderhouden van die prettige relaties geen kleinigheid. Het ligt voor de hand dat wie kan bogen op een lange geschiedenis van dergelijke betrekkingen zich bevoorrecht voelt en dat de gevoelens van trots van de eerstgeboorne – die we dan overal elders terecht als een beetje patriarchalistisch aanmerken – zich af en toe willen doen gelden. Maar dat verandert weinig aan het wezen van de zaak. Een existentialistisch ingesteld mens zal dit echter een onbelangrijke opmerking vinden; en ik ben het nog met hem eens ook, want het essentialisme ligt mij zeker niet.

Overigens is de kwestie van de goede betrekkingen een tikje gecompliceerd, omdat een aantal onze studenten is georganiseerd in een tweetal verenigingen die hun leden niet alleen werven onder de ingeschrevenen bij onze universiteit, maar ook bij de instelling voor wetenschappelijk onderwijs die in algemeen beschaafd Amsterdams – de taal onze gemeenteverordeningen – de Universiteit van Amsterdam heet en in algemeen beschaafd Nederlands – de taal van de wet – de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam. Op zichzelf is deze situatie wel te overzien. Op zijn mooist kan ze dan aanleiding geven tot een grappige gebeurtenis als die zich moet hebben afgespeeld bij de diesreceptie van de Nieuwe Vereniging voor Vrouwelijke Studenten. Het verhaal wil nl. dat toen ik de jarige had gefeliciteerd en juist haar sociëteit verlaten, mijn collega van de Universiteit van Amsterdam zich meldde bij het meisje dat de gasten ontving met de woorden: „Ik ben Uw rector”. Het meisje was echter van de Vrije Universiteit en ze zei: „Maar mijn rector is al geweest.”

De situatie van het putten der leden uit tweeërlei reservoir is evenwel wat gecompliceerder bij S.S.R.-A. Vanouds was men daar op onze zusteruniversiteit georiënteerd. De gang van zaken werd echter dat in de laatste jaren onze universiteit het leeuwedeel der eerstejaars levert. Intussen is er nog altijd het levensgevoel vanuit de oriëntatie in het verleden.